

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/36/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123013477
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2123013477.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Kondllovej a sudcov JUDr. Rudolfa Botta a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom D., t. č. vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov v inej trestnej veci, pre pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e), písmeno j) Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava a obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 20.12.2024, sp. zn. 10T/47/2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9.9.2025 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písmeno d), písmeno e) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v celom rozsahu.

II. Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A. B., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom D., t. č. vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov v inej trestnej veci, sa uznáva za vinného, že

1. v čase približne o 02:47 hod. dňa 28. mája 2023 v D. E. F. G. bez povolenia a súhlasu vlastníka a užívateľa H. a I. J. obvinený preliezol približne 150 cm vysoké oplotenie rodinného domu číslo XX ktorého súčasťou bola riadne uzamknutá vstupná brána, vstúpil na pozemok prináležiaci k tomuto rodinnému domu, prešiel do záhrady k záhradnému drevenému domčeku, ktorý sa pomocou kľučky snažil otvoriť, čo sa mu nepodarilo, pretože bol uzamknutý, v dôsledku čoho obvinený pozemok opustil,

2. v čase približne o 03:30 hod. dňa 28. mája 2023 v D. E. G. B. K. bez povolenia a súhlasu vlastníka a užívateľa L. J. M. obvinený preliezol približne 180 cm vysoké oplotenie rodinného domu číslo XX, ktorého súčasťou bola riadne uzamknutá vstupná brána, vstúpil na pozemok prináležiaci k tomuto rodinnému domu, pohyboval sa po dvore a záhrade a následne pozemok opustil,

3. v čase približne o 03:35 hod. dňa 28. mája 2023 N. D. na G. B. K. bez povolenia a súhlasu vlastníka a užívateľa K. a A. O. obvinený preliezol približne 160 cm vysoké oplotenie rodinného domu číslo XX, ktorého súčasťou bola vstupná brána z vonkajšej strany opatrená guľou, vstúpil na pozemok prináležiaci k tomuto rodinnému domu, prešiel popri rodinnom dome a zo zadnej strany vošiel cez neuzamknuté dvere do garáže, z ktorej odcudzil elektrickú kolobežku zn. Xiaomi Scooter Pro 2, čiernej farby s červenými prvkami, 2 ks teleskopických udič zn. Mivardi, 2 ks navijakov zn. Crivit, 1 ks vrtačky zn. Parkside, 1 ks karbobrúsky zn. Parkside, 100 ks umelých nástrah na lov dravých rýb, 1 ks modro-čierny batoh, čím obvinený spôsobil poškodeným K. a A. O., bytom B. K. XX, D. škodu vo výške 709,98 eur,

4. v čase približne o 00:42 hod. dňa 7. júna 2023 v D. E. G. M. M. bez povolenia a súhlasu vlastníčky a užívateľky J. F. P. obvinený preliezol približne 180 cm vysoké oplotenie rodinného domu číslo XX, vstúpil na pozemok prináležiaci k tomuto rodinnému domu, z ktorého následne bez povolenia a súhlasu

vlastníčky a užívateľky J. P. obvinený preliezol približne 180 cm vysoké oplotenie rodinného domu číslo XX, vstúpil na pozemok prináležiaci k tomuto rodinnému domu, kde si otvoril vonkajšie neuzamknuté posuvné dvere na zimnej záhrade, odkiaľ prešiel cez ďalšie neuzamknuté dvere do interiéru domu a z chodby odcudzil dámsku čiernu koženú kabelku zn. Karl Lagerfeld, pánsku čiernu koženú kapsičku s hnedou koženou peňaženkou, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť 200 € a tiež doklady na meno J. K. P., a to občiansky preukaz, vodičský preukaz, kartička poisťovne, kreditné karty, zákaznícka karta Metro, karta vodiča taxi služby, GO Pas karta, ďalej sa v odcudzenej kapsičke nachádzali kľúče od domu, 2x diaľkové ovládanie od brány garáže, kľúče s diaľkovým ovládaním od vozidla a parfum zn. Hugo Boss, čím obvinený spôsobil poškodeným K. a J. P., bytom M. M. XX, D. škodu vo výške 913,- eur,

5. v čase približne o 02:57 hod. dňa 7. júna 2023 v D. E. F. G. bez povolenia a súhlasu vlastníčky a užívateľky J. Q. M. obvinený preliezol približne 230 cm vysoké oplotenie rodinného domu číslo X, ktorého súčasťou bola riadne uzamknutá vstupná brána, vstúpil na pozemok prináležiaci k tomuto rodinnému domu a cez neuzamknuté dvere vošiel do garáže, z ktorej odcudzil čierny horský bicykel zn. Kenzel so zelenými a modrými nálepkami, s identifikačným číslom rámu č. OF1725768 a č. 2360028P, na ktorom bola čierna kapsa a pumpa na bicykel neznámej značky, čím obvinený spôsobil poškodenému J. H. M., bytom B. XX, D. škodu vo výške 200 eur, avšak bicykel spolu s kapsou a pumpou bol neskôr nájdený a poškodenému J. H. M. vrátený,

6. v čase približne o 04:13 hod. dňa 7. júna 2023 v D. E. R. G. bez povolenia a súhlasu vlastníka a užívateľa J. J. C. obvinený preliezol približne 120 cm vysoké oplotenie rodinného domu číslo X, vstúpil na pozemok prináležiaci k tomuto rodinnému domu, pohyboval sa po dvore a záhrade a následne pozemok opustil,

pričom skutkov 3 až 5 sa dopustil napriek tomu, že bol dňa 12.1.2022 trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/45/2021, právoplatným dňa 29.1.2022 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), g) Trestného zákona v znení účinnom do 5.8.2024, a že bol dňa 24.8.2021 rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 15T/12/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 30.11.2021 sp. zn. 3To/84/2021 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno g) Trestného zákona v znení účinnom do 5.8.2024,

t e d a

v bodoch 1 až 6

neoprávnené vnikol do obydlija iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním, a z toho v bodoch 3 až 5 si aj prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, a čin spáchal hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

v bodoch 1 až 6

pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona účinného od 6.8.2024 (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a z toho v bodoch 3 až 5 v jednočinnom súbehu s pokračovacím zločinom krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona.

Z a t o s a m u

u k l a d á :

Podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s použitím na § 37 písmeno h), písmeno m), § 38 odsek 2, § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1, § 78 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ďalší ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 77 odsek 1 Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody:

- oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,
- osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Trnava alebo iného miestne príslušného súdu v prípade zmeny rozhodného kritéria pre určenie miestnej príslušnosti,
- vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Podľa § 77 odsek 4, § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona sa obžalovanému po dobu výkonu ochranného dohľadu ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným:
- K. O., nar. XX. XXXXXXXX XXXX v D. a A. O., nar. XX. XXXXXXXXXX XXXX v D., obaja bytom D., B. K. XX, škodu vo výške 709,98 eur,
- J. K. P., nar. XX. XXXXXXXXXX XXXX v B. a J. P., nar. X. XXXXXXXX XXXX v D., obaja bytom D., M. M. XX, spoločne a nerozdielne škodu vo výške 913,- eur.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 20.12.2024, sp. zn. 10T/47/2023, uznal obžalovaného A. B. (ďalej len „obžalovaný“) za vinného v bodoch 1. až 6. za pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona účinného od 6.8.2024 (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 138 písmeno e), písmeno j) Trestného zákona, a z toho v bodoch 3. až 5. v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, a to na skutkovom základe zhodnom v obžalobe aj vo výroku tohto rozsudku pod bodmi 1. až 6..

Za to obžalovanému uložil podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 37 písmeno h), písmeno m), § 38 odsek 2, § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 42 (štyridsaťdva) mesiacov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 odsek 1, § 78 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona obžalovanému uložil ďalší ochranný dohľad na 2 (dva) roky s povinnosťami podľa § 77 odsek 1 Trestného zákona, a to oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Trnava alebo iného miestne príslušného súdu v prípade zmeny rozhodného kritéria pre určenie miestnej príslušnosti a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu. Podľa § 77 odsek 4, § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona obžalovanému po dobu výkonu ochranného dohľadu uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným K. O. a A. O. škodu vo výške 709,98 eur, a J. K. P. a J. P., spoločne a nerozdielne škodu vo výške 913,- eur. (ďalej len „napadnutý rozsudok“)

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní, prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len „prokurátor“) si ponechal lehotu na podanie odvolania a obžalovaný podal odvolanie.

Prokurátor podaním doručeným okresnému súdu dňa 23.12.2024 podal odvolanie voči rozsudku čo do výroku o vine a treste.

Podané odvolanie prokurátor odôvodnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 16.1.2025, kde uviedol, že sa nestotožňuje s posúdením viny a trestu obžalovaného v napadnutom rozsudku.

K otázke viny obžalovaného konštatoval, že okresný súd po vykonanom dokazovaní mal bez pochybností preukázané, že skutky uvedené v obžalobe sa stali a tieto spáchal obžalovaný a preto ho okresný súd aj uznal za vinného na skutkovom základe uvedenom v obžalobe, avšak okresný súd inak

právne posúdil žalované skutky. Prokurátor sa nestotožnil s tým, že okresný súd vyňal zo skutkovej vety odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/45/2021 z dôvodu zániku trestnosti prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno g) Trestného zákona. Zastáva názor, že skutky bolo potrebné kvalifikovať aj v zmysle § 212 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona., keďže skutok krádeže obžalovaný spáchal 7.6.2023, napriek tomu, že bol dňa 12.1.2022 trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/45/2021 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), g) Trestného zákona, teda obžalovaný v čase spáchania skutku bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený. Okresný súd mal na predmetné odsúdenie prihliadať ako na okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby. Podľa prokurátorky argument okresného súdu, že medzičasom došlo k zániku trestnosti neobstojí, nakoľko obžalovaný v čase spáchania skutku naplnil aj túto kvalifikovanú skutkovú podstatu. Je irelevantné ako by bol tento skutok posúdený v zmysle novely Trestného zákona účinnej od 6.8.2024, keďže tento zákon sa na trestnosť tohto skutku neaplikuje, nakoľko konanie bolo právoplatne skončené a trest vykonaný. Nad rámec tejto argumentácie prokurátor poukázal aj na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 15T/12/2021 z 24.8.2021, právoplatné 30.11.2021, ktorým bol obžalovaný odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), g) Trestného zákona, kde výška škody krádežou bola 1.450 eur, teda trestnosť tohto činu nezanikla, pričom toto odsúdenie bolo taktiež v predchádzajúcich 24 mesiacoch pred spáchaním krádeže v danej veci.

Ku kvalifikačnej okolnosti spáchania činu na viacerých osobách sa prokurátor nestotožnil s argumentom okresného súdu, že vzhľadom na skutočnosť, že konanie naplňajúce znaky krádeže nebolo obsiahnuté vo všetkých šiestich čiastkových útokoch skutku, kvalifikačnú okolnosť viaceré osoby bolo možné použiť iba v spojení s trestným činom porušovania domovej slobody. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný v šiestich čiastkových útokoch naplňoval znaky trestného činu porušovania domovej slobody, z toho v troch čiastkových útokoch naplňoval znaky aj trestného činu krádeže, pričom k páchaniu činov dochádzalo tak, že obžalovaný v nočných hodinách preskakoval oplotenia rodinných domov, takto vnikal na pozemky, pričom v jednom prípade vnikol do domu, v dvoch do garáže a v niektorých prípadoch došlo k odcudzeniu vecí. Obžalovaný tak spáchal dva trestné činy, pričom v oboch popísaných činoch takto konal vo vzťahu k najmenej trom osobám, teda kvalifikačnú okolnosť viaceré osoby bolo možné pričítať k obojm citovaným trestným činom bez toho, aby došlo k porušeniu zásady „ne bis in idem“. Táto prirážajúca okolnosť nemala byť pričítaná len k trestnému činu porušovania domovej slobody, ako to posúdil okresný súd.

Napadnutým rozsudkom boli podľa prokurátora porušené ustanovenia § 212 odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona.

Prokurátor navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a obžalovaného uznať vinným zo spáchania v bodoch 1. až 6. pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e), písmeno j) Trestného zákona a v bodoch 3 až 5 pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, a za to mu uložiť podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, § 37 písmeno m), § 38 odsek 2, § 41 odsek 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 42 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia za súčasného uloženia ochranného dohľadu tak, ako bol uložený napadnutým rozsudkom.

Obžalovaný podaním prostredníctvom obhajcu zo dňa 28.1.2025 odôvodnil podané odvolanie, kde namietal, že okresný súd napriek zjavným pochybnostiam rozhodol v jeho neprospech.

Obžalovaný opätovne namietol:

- nezákonnosť procesných úkonov, poukazujúc na to, že v čase zadržania bol pod vplyvom opiátov a neurologických liekov, odmietol podpísať zápisnicu o výsluchu, čím vyjadril nesúhlas s jej obsahom,
- porušenie zásad spravodlivého procesu, keďže policajti prítomní pri jeho výsluchu neboli vypočutí a súd si nemohol dotvárať skutkový stav bez výpovedí týchto osôb,
- nespôsobilosť podať výpoveď poukazujúc na lekársku správu, kde bol ako nález uvedený klinický rozvoj abstinenčného syndrómu, pričom okresný súd napriek uvedenému nemal absolútne žiadnu pochybnosť o tom, že by mal obžalovaný v čase výsluchu ovplyvnené vnímanie spôsobom, ktorý by vylučoval účasť na úkonoch,
- nevierohodnosť svedka S., ktorý v prípravnom konaní tvrdil, že identifikoval obžalovaného na základe kamerových záznamov a na hlavnom pojednávaní uviedol, že ho spoznal cez informátorskú sieť, teda ho len subjektívne natipoval ako páchatela, pričom súd považoval slová „opoznať“ a „natipovať“ za synonymá,
- nedostatok dôkazov spájajúcich obžalovaného s trestnými činmi, keďže okrem tvrdení svedka S. neexistuje žiadny priamy dôkaz, pričom znalecký posudok z trasológie uviedol iba pravdepodobnú zhodu

bez percentuálneho vyjadrenia, a len podobnosť bežného oblečenia nemôže byť dostatočný dôkaz pre uznanie viny.

Obžalovaný uviedol, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na výpoveď obžalovaného z 13.6.2024, hoci bola vykonaná v procesnom postavení svedka, čo je neprípustné. Okrem toho obžalovaný poukázal na to, že počas tejto výpovede bol vystavený psychologickému nátlaku a manipulácii zo strany príslušníkov polície. Výpoveď obžalovaného z 14.6.2024 po vznesení obvinenia s ohľadom na skutočnosť, že neboli vypočutí policajti prítomní pri výsluchu ako svedkovia, taktiež nemožno brať na zreteľ.

Vina obžalovaného nebola preukázaná nad akúkoľvek rozumnú pochybnosť.

Podľa obžalovaného je svedok S. nedôveryhodný, keďže vypovedal odlišne v prípravnom konaní, kde uviedol, že obžalovaného identifikoval na základe kamerových záznamov, a na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného spoznal na základe informácie z tzv. informátorskej siete. Okrem toho kamerové záznamy naznačujú, že páchateľ kríval na jednu nohu, čo potvrdili aj svedkovia, pričom obžalovaný nikdy nekríval.

Obžalovaný navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a oslobodiť ho spod obžaloby, resp. vec vrátiť okresnému súdu.

Obžalovaný k odvolaniu prokurátora podaním z 20.2.2025 uviedol, že zotrváva na svojom stanovisku, že skutky nespáchal, pričom právne posúdenie veci okresným súdom považuje za správne.

Spis bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) riadne predložený na rozhodnutie o odvolaniach dňa 12.3.2025.

Za účelom prejednania odvolania prokurátora aj obžalovaného nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 9.9.2025 na ktorý sa dostavili prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava, obhajca a obžalovaný, ktorý bol prítomný prostredníctvom videokonferencie z výkonu väzby v Leopoldove. Upovedomení poškodení sa nedostavili.

Obhajca uviedol, že ho obžalovaný poveril, aby oznámil, že zdravotný stav obžalovanému neumožňuje zúčastniť sa verejného zasadnutia, keďže v noci dostal infúzie a má bolesti hlavy. Následne pracovník ZVJS predvádzajúci obžalovaného do telekonferenčnej miestnosti Ústavu na výkon väzby Leopoldov na dopyt predsedníčky senátu uviedol, že obžalovaný bol pred predvedením umiestnený na cele, sám prišiel do telekonferenčnej miestnosti, pričom k jeho zdravotnému stavu sa nevedel vyjadriť. Obžalovaný uviedol, že utrpel úraz, dostal infúziu, bol na ošetrovni a má vysoký tlak. Vzhľadom k tomu, že krajský súd nemal preukázané, že zdravotný stav obžalovaného by mu neumožňoval zúčastniť sa na verejnom zasadnutí, keďže bol po ošetrení premiestnený na celu, odkiaľ sám v sprievode pracovníka ZVJS prišiel do telekonferenčnej miestnosti, nevzhliadol dôvod na odročenie verejného zasadnutia, nakoľko ak by obžalovaný nebol pre zdravotný stav spôsobilý vrátiť sa na celu, bol by hospitalizovaný, čo sa v danom prípade nestalo.

Pokiaľ ide o dokazovanie, krajský súd ho na verejnom zasadnutí doplnil vo vzťahu k výroku o treste, a to prečítaním rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 15T/12/2021 a uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/84/2021 a oboznámením aktualizovaných správ a relácií na obžalovaného.

Prokurátor na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu žiadal odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť a v celom rozsahu vyhovieť odvolaniu prokurátora s poukazom na jeho písomné odôvodnenie odvolania a v ňom uvedený návrh rozhodnutia.

Obhajca obžalovaného navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť a tohto oslobodiť spod obžaloby, pričom v záverečnom návrhu opätovne poukázal na všetky kľúčové námietky uvedené v odvolaní.

Obžalovaný sa pridržiaval toho, čo uviedol jeho obhajca, opätovne poukázal na to, že skutky nespáchal, tieto mu neboli vykonaným dokazovaním preukázané, pričom v danom čase sa nachádzal inde, čo bolo potvrdené svedeckými výpoveďami.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podali prokurátor aj obžalovaný ako oprávnené osoby, proti výrokom, proti ktorým odvolanie aj podať mohli a urobili tak v zákonom stanovenej lehote, nezistiac dôvody na zamietnutie odvolania podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúmal postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by krajský súd prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odvolanie prokurátora je z časti dôvodné a odvolanie obžalovaného dôvodné nie je.

K výroku o vine:

Čo sa týka postupu okresného súdu z obsahu spisu vyplýva, že obžaloba v danej veci bola podaná na súd dňa 28.11.2023, a to za šesť čiastkových útokov tak ako sú uvedené aj vo výroku tohto rozsudku, pričom skutok uvedený v obžalobe a pozostávajúci zo šiestich čiastkových útokov bol kvalifikovaný ako pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku s poukazom na § 138 písmeno e), písmeno j) Trestného zákona a v bodoch 3 až 5 ako pokračovací zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona.

Okresný súd prekvalifikoval skutky uvedené v obžalobe a napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného za vinného na skutkovom základe šiestich čiastkových útokov, ktoré právne posúdil ako pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona účinného od 6.8.2024 (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 138 písmeno e), písmeno j) Trestného zákona, a z toho v bodoch 3. až 5. v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Obžalovaný namietal, že skutky nespáchal a svoju obhajobnú stratégiu založil na argumentoch, ktoré uvádzal v priebehu konania na okresnom súde a rovnaké argumenty zopakoval aj v podanom odvolaní. V prvom rade je potrebné uviesť, že okresný súd sa v napadnutom rozsudku podrobne, logicky a správne vysporiadal so všetkými námietkami obžalovaného, pričom krajský súd na túto argumentáciu okresného súdu v celom rozsahu odkazuje bez potreby ju opakovať.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku správne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé aj to, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny. Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé a spĺňa kritériá predpokladané Trestným poriadkom na odôvodnenie rozhodnutia.

Krajský súd pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, preto je nadbytočné, aby krajský súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové závery okresného súdu. Tiež platí, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument odvolateľa, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov napadnutého rozsudku, ktorý sa preskúmava v odvolacom konaní. Pri riešení odvolacích námietok obžalovaného sa krajský súd preto riadil týmito pravidlami.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, tieto v podstate všetky smerujú do viny. Okrem skutkových zistení ustálených okresným súdom obžalovaný namietal spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov okresným súdom, polemizoval s odôvodnením napadnutého rozsudku a presadzoval vlastnú verziu, že v čase skutku bol na inom mieste, čo sa však vykonaným dokazovaním výsluchom svedkov nepotvrdilo.

Pokiaľ ide o hodnotenie dôkazov, krajský súd uvádza, že v trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Inak povedané, Trestný poriadok neupravuje otázku minimálneho množstva a kvality dôkazov potrebných na preukázanie viny obžalovaného. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. V súvislosti s hodnotením dôkazov platí aj druhé pravidlo, podľa ktorého ak okresný súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, krajský súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že by sám na základe svojho presvedčenia hodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (porovnaj R 53/1992).

Krajský súd tiež opakovane vo svojich rozhodnutiach prízvukuje, že právo na spravodlivý proces neznamena právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Rovnako súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, lebo proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 odsek 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom

na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.08.2015, sp. zn. 4Tdo/36/2015).

Aj krajský súd v súlade s názorom okresného súdu ustálil, že vykonané dokazovanie vytvára ucelenú logickú štruktúru o tom, že skutok pozostávajúci zo šiestich čiastkových útokov sa stal a spáchal ho obžalovaný. Okresný súd podrobne k prvým trom čiastkovým útokom z 28.5.2023 aj k posledným trom čiastkovým útokom z 7.6.2023 uviedol, ktoré jednotlivé dôkazy v ich vzájomnej súvislosti utvárajú ucelenú a ničím neporušenú reťaz priamych a nepriamych dôkazov pre vyslovenie záveru o spáchaní skutkov obžalovaným. Pokiaľ obžalovaný namietal, že trasologická stopa nebola stotožnená individuálne, že podobnosť oblečenia zaisteného obžalovanému s oblečením na kamerových záznamoch je daná tým, že ide o bežné oblečenie, že sa na mieste skutku nenachádzal, a že osoba zachytená na kamerových záznamoch krívala, tak so všetkými týmito námietkami sa už vysporiadal okresný súd v napadnutom rozsudku a s jeho argumentáciou sa krajský súd stotožňuje. Okresný súd správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy vo vzájomných súvislostiach, ktoré práve v ich súhrne i s poukazom na výpoveď svedka H. S., dostatočne usvedčujú práve obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku. Rovnako ako okresný súd aj krajský súd hodnotí výpoveď svedka H. S. ako vierohodnú, keďže tento vypovedal konzistentne, jednoznačne uviedol, ktoré kamerové záznamy predstavovali len záchyt páchatel'a a z ktorých opoznal obžalovaného podľa postavy, tváre a tenisiek. Svedok H. S. na hlavnom pojednávaní oproti prípravnému konaniu len spresnil, že prvotnú informáciu k páchatel'ovi mali z informátorskej siete a túto následne aj preverovali, pričom svedok poznal obžalovaného aj z pracovnej činnosti z minulosti. Tieto doplnené okolnosti svedkom pritom nejako neznižujú jeho vierohodnosť. K námietke obžalovaného o nezákonnosti jeho výsluchu a nevypočutí policajtov prítomných pri výsluchu obžalovaného sa detailne vyjadril už okresný súd, ktorý sa s týmito námietkami vysporiadal. Aj krajský súd je názoru, že tvrdenie obžalovaného, že nebol schopný výsluchu je účelové, toto nebolo preukázané ani z lekárskej správy, pričom obžalovaný vo výpovedi uvádzal konkrétne okolnosti k jeho osobe ako aj ku skutku, ktoré dostatočne sponchybujú tvrdenie obžalovaného o úplnej neschopnosti vypovedať. Naopak obžalovaný si po zadržaní a pred výsluchom obvineného vyžiadal privolanie rýchlej zdravotnej pomoci, čomu bolo vyhovené, pričom z jeho vyšetrenia nevyplýva, že by nebol v stave vypovedať, keďže obžalovaný bol prepustený do ambulantnej starostlivosti. K nevypočutiu policajtov prítomných pri výsluchu obžalovaného v pozícii obvineného, kedy obžalovaný odmietol podpísať zápisnicu o výpovedi, krajský súd dodáva, že o priebehu a obsahu úkonov trestného konania svedčia zápisnice, ktoré boli spísané a podpísané na to oprávnenými osobami, preto k tejto okolnosti netreba vypočúvať tieto osoby. Vo vzťahu k nevypočutiu policajtov o priebehu výsluchu obžalovaného v prípravnom konaní, nemožno hovoriť o dotváraní skutkového stavu bez výpovedí týchto osôb, nakoľko zápisnica o výpovedi obvineného, aj keď ju odmietol podpísať je dôkazom v trestnom konaní, ktorú možno za splnenia zákonných podmienok prečítať na súde, k čomu aj v danom prípade prišlo. V tejto súvislosti krajský súd obžalovanému uvádza, že v odôvodnení napadnutého rozsudku bolo poukázané na výpoveď obžalovaného z prípravného konania v pozícii obvineného zo dňa 14.6.2023, ktorá bola procesným spôsobom prečítaná na hlavnom pojednávaní na návrh prokurátora, pričom okresný súd nevychádzal ani neoboznamoval výpoveď A. B. ako svedka zo dňa 13.6.2023, čo obžalovaný v podanom odvolaní namietal.

Čo sa týka právneho posúdenia stíhaného skutku, treba prisvedčiť okresnému súdu, že čiastkové útoky v bodoch 1. až 6. spĺňajú znaky pokračovacieho trestného činu v zmysle § 122 odsek 10 Trestného zákona, teda ide o jeden skutok pozostávajúci so šiestich čiastkových útokov.

Dôvodné bolo aj posúdenie stíhaného skutku podľa Trestného zákona účinného od 6.8.2024, nakoľko takéto posúdenie aj s ohľadom na ukladanie trestu bolo pre obžalovaného priaznivejšie.

Správne okresný súd vyhodnotil aj to, že pri všetkých čiastkových útokoch v bodoch 1. až 6. sa obžalovaný dopustil trestného činu porušovania domovej slobody, pričom pri čiastkových útokoch v bodoch 3. až 5. sa obžalovaný dopustil aj trestného činu krádeže, keďže výška škody dosiahla sumu 1.822,98 eur, pričom išlo o jednočinný súbeh dvoch trestných činov.

Rovnako správna bola úvaha okresného súdu o tom, že okolnosť spáchania skutku na viacerých osobách nemožno použiť duplicitne pri oboch trestných činoch, a to ani v prípade ako argumentuje prokurátor, ak pri troch čiastkových útokoch sa týkala okolnosť viacerých osôb trestného činu krádeže a pri iných troch čiastkových útokoch sa týkala okolnosť viacerých osôb aj trestného činu porušovania domovej slobody. V danom prípade išlo o jeden skutok, preto ak bol čin spáchaný na viacerých osobách a tento znak je okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby u oboch trestných činov, použije sa dotknutá skutočnosť (spáchanie činu na viacerých osobách) len raz, a to v rámci právnej

kvalifikácie, ktorá so znakom spáchania činu na viacerých osobách spája použitie prísnejšej trestnej sadzby. Ak je znak spáchania činu na viacerých osobách okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby pri právnej kvalifikácii oboch jednočinne sa zbiehajúcich trestných činov, použije sa rovnako len raz, a to ako súčasť právnej kvalifikácie, ktorá so znakom viacerých osôb spája prísnejšiu trestnosť činu (vzťah špeciality ako hmotnoprávny prejav zásady „ne bis in idem“). (obdobne stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9.12.2014, sp. zn. Tpj 53/2013) S poukazom na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je možné pri jednočinnom súbehu použiť okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby len raz, nie dva krát ako argumentuje prokurátor v podanom odvolaní, a to bez ohľadu na to, či aspoň tri rôzne čiastkové útoky by sa k tejto okolnosti vzťahovali k oboj trestným činom. Teda nie je rozhodujúce ku koľkým z čiastkových útokov (ak sú aspoň tri) sa okolnosť spáchania činu na viacerých osobách vzťahuje, vždy túto okolnosť možno použiť len raz, a to k prísnejšiemu trestnému činu. Argument okresného súdu o tom, že znak viacerých osôb bol obsiahnutý pri všetkých šiestich čiastkových útokoch len pri trestnom čine porušovania domovej slobody, preto k tomuto trestnému činu treba pričítať túto prirážajúcu okolnosť s poukazom na citované stanovisko taktiež neobstojí. Ak sa okolnosť spáchania činu na viacerých osobách týkala oboch trestných činov, nebolo rozhodujúce koľkých čiastkových útokov sa táto okolnosť týkala, ale bolo ju možné pričítať len raz a to k prísnejšie trestnému činu krádeže.

Vo vzťahu k právnemu posúdeniu trestného činu krádeže prokurátor namietal aj nezohľadnenie odsúdenia Okresným súdom Trnava sp. zn. 4T/45/2021, kedy bol okresný súd názoru, že toto odsúdenie nemožno zohľadniť ako okolnosť, že už bol obžalovaný za taký čin v posledných 24 mesiacoch odsúdený, nakoľko podľa Trestného zákona účinného od 6.8.2024 trestnosť činu vo veci 4T/45/2021 zanikla. V danej trestnej veci sa obžalovaný dopustil trestného činu krádeže dňa 28.5.2023 a dňa 7.6.2023, teda týchto skutkov v čase ich spáchania sa dopustil hoci bol v posledných 24 mesiacoch, teda 29.1.2022 odsúdený vo veci Okresného súdu Trnava 4T/45/2021 za prečin krádeže. Je pravdou, že pri posúdení odsúdenia vo veci 4T/45/2021 by podľa Trestného zákona účinného od 6.8.2024 zanikla trestnosť činu, avšak k tomuto odsúdeniu formou upustenia od uloženia od súhrnného trestu prišlo 29.1.2022, kedy daný čin bol trestný, pričom súhrnný trest prichádzal do úvahy k odsúdeniu Okresným súdom Trnava sp. zn. 15T/12/2021, kde si obžalovaný trest vykonal 21.3.2023, teda pred účinnosťou novely Trestného zákona účinnej od 6.8.2024. Keďže obžalovaný ku dňu 6.8.2024 vykonal trest vo veci sp. zn. 15T/12/2021, ku ktorému odsúdeniu bolo upúšťané od uloženia súhrnného trestu neprichádzal do úvahy postup podľa § 405a Trestného poriadku, a to preskúmanie právoplatných rozhodnutí, ktorý sa týkal len vecí, kde dovtedy nebol vykonaný trest. Keďže v daných veciach k vykonaniu trestu prišlo skôr ako 6.8.2024, nespádali tieto odsúdenia do prieskumnej povinnosti súdu v súvislosti so zánikom trestnosti, preto na právoplatné a už vykonané odsúdenie vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/45/2021 bolo možné prihliadnuť. Okrem toho prokurátor správne poukázal na fakt, že okolnosť odsúdenia v posledných 24 mesiacoch sa týkala aj odsúdenia za krádež vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 15T/12/2021, kde k právoplatnému odsúdeniu prišlo 30.11.2021 a v danom prípade trestnosť činu ani nezanikla, preto mohol okresný súd prihliadnuť aj na toto odsúdenie. Keďže rozhodnutia vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 15T/12/2021 neboli okresným súdom oboznámené, krajský súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie a oboznámil aj rozhodnutia v tejto veci, aby mohol prihliadnuť aj na toto odsúdenie, a tak kvalifikovať trestný čin krádeže aj podľa § 212 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona.

Vzhľadom na prezentované úvahy krajského súdu k právnej kvalifikácii skutku krajský súd z časti vyhovel námietke prokuratúry ohľadom právnej kvalifikácie skutku pozostávajúceho zo šiestich čiastkových útokov, a správne kvalifikoval daný skutok v bodoch 1. až 6. ako pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a v bodoch 3. až 5. aj v jednočinnom súbehu s pokračovacím zločinom krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona. Z tohto dôvodu bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť v zmysle § 321 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku pre porušenie ustanovení Trestného zákona.

K výroku o treste odňatia slobody:

Okresný súd v napadnutom rozsudku odsudzujúc obžalovaného za dva prečiny, z ktorých prísnejší bol v sadzbe 1 rok až 5 rokov, uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 42 mesiacov, teda 3 a pol roka, čo je trest nad polovicou trestnej sadzby zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho

následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vzhľadom k tomu, že krajský súd na odvolanie prokurátora prekvalifikoval stíhaný skutok tak, že konanie obžalovaného kvalifikoval ako pokračovací prečin porušovania domovej slobody so sadzou 1 rok až 5 rokov v jednočinnom súbehu s pokračovacím zločinom krádeže so sadzbou 2 roky až 8 rokov, pôvodne uložený trest 3 a pol roka by tak bol pri dolnej hranici trestnej sadzby, čo by vzhľadom na všetky okolnosti zohľadňujúce pri ukladaní trestu znamenalo neprimerane mierny trest pre obžalovaného, preto bol obžalovanému uložený prísnejší trest.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery krajský súd vychádzal z ustanovení § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, pričom zohľadnil spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie a pohnútku, kde prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný počas dvoch nocí preliezol vysoké oplotenie pozemkov patriacich k rodinným domom, kde v prípade, že sa mu naskytla príležitosť odcudziť nejaké veci, tak týchto sa zmocnil a odniesol ich za účelom ich speňaženia. Obžalovaný konal v priamom úmysle, teda chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom.

Z hľadiska posúdenia osoby obžalovaného, jeho osobných pomerov a možnosti nápravy, súd zistil, že obžalovaný bol od roku 2000 do roku 2022 celkovo 19 krát súdne trestaný, vždy za majetkovú trestnú činnosť vo forme krádeží veľa krát v kombinácii s porušovaním domovej slobody, pričom posledný trest odňatia slobody vykonal 21.3.2023. teda len dva mesiace pred začatím páchania skutku v danej veci. Obžalovaný je dlhodobo bez príjmu z pravidelného zamestnania a je nemajetný.

Pri posudzovaní poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, krajský súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, a príťažujúce okolnosti zistil dve, a to podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, nakoľko už bol za trestný čin odsúdený zohľadniac tie odsúdenia, ktoré nie sú súčasťou skutkovej vety ako napr. odsúdenia Okresným súdom Trnava sp. zn. OT/95/2015, či sp. zn. OT/244/2017. U obžalovaného tak bola zistená prevaha príťažujúcich okolností.

Keďže uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, má krajský súd v danom prípade za to, že na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného je potrebné obžalovanému ukladať úhrnný trest odňatia slobody v zmysle § 41 odsek 1 Trestného zákona v strede trestnej sadzby, ktorá je podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona vo výmere 2 roky až 8 rokov, preto obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Obžalovanému nebolo možné uložiť miernejší trest aj s prihliadnutím na príťažujúce okolnosti ako aj skutočnosť, že predchádzajúce miernejšie tresty za totožnú trestnú činnosť nevedli k jeho náprave, a taktiež okolnosť, že odsúdený sa stíhanej trestnej činnosti dopustil krátko po predchádzajúcom výkone trestu odňatia slobody.

Obžalovaného, ktorý bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestných činov v danej veci vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, keďže posledný trest odňatia slobody vykonal 21.3.2023, súd na výkon trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

K výroku o ochrannom opatrení:

Okresný súd v napadnutom rozsudku obžalovanému za splnenia zákonných podmienok uložil aj ďalší ochranný dohľad, s ktorými argumentami sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil a obžalovanému rovnako ako okresný súd uložil ďalší ochranný dohľad na 2 roky, ku ktorému uložil povinnosti tak ako okresný súd v napadnutom rozsudku, nakoľko tieto môžu zvýšiť účinok ochranného dohľadu.

K výroku o náhrade škody:

Poškodeným, ktorí si riadne a včas uplatnili nárok na náhradu škody, ktorej výšku mal aj krajský súd dostatočne preukázanú z vykonaného dokazovania, priznal nárok na náhradu škody, pričom obžalovaného zaviazal poškodeným manželom O. nahradiť škodu v sume 709,98 eur a poškodeným manželom P. škodu v sume 913 eur.

Na základe prezentovaných úvah a právnych záverov krajský súd na verejnom zasadnutí postupom podľa § 321 odsek 1 písmeno d), písmeno e) Trestného poriadku napadnutý rozsudok v celom rozsahu

zrušil a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 odsek 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.